kendava kui ka levitava toime, milledele keskuse arenedes võib liituda veel administratiivne toime, mis keskuse mõju veelgi suurendab. Nii arenedes omab keskus järkjärgult aina suuremat mõju mitte ainult oma lähikonnale vaid ka kaugemale ümbruskonnale, muutudes teatavale piirkonnale majanduslikuks, halduslikuks, hariduslikuks jne. keskuseks. Koos sellega märkame sellise keskuse ümber teatavate mõjupiirkonde teket, suurema või vähema sõltuvusega keskusest. Sellist ala, millele teatav keskne asula on keskuseks, nimetame selle keskuse täiendusalaks (tagamaa, Ergänzungsgebiet). Mõisted nagu turupiirkond (market area), kiirgamispiirkond (radiation area), minemiala jne. on kitsamad ja seoses kaubandusega, kuna täiendusala haarab endasse peale kaubandusliku sfääri ka sotsiaalse (E. Kant). Samuti täiendusala mõistes sisalduvad mõlemad suunad, nii keskusest maale kui ka maalt keskusesse.

Teatava keskuse minemiala ei lase end sageli teravalt limiteerida, kuna erinevate hüviste minemialad sageli on erineva suurusega, alluvad sageli sesoonsetele võnkumistele ja lõikuvad pealegi reeglipäraselt perifeerias naabruses asuvate teiste keskuste täiendusaladega. Seevastu täiendusala ulatus on võrdlemisi konstantne, olenedes suurel määral sellest, mis kauguses asub teine sama või suurema astme keskne asula. Täiendusala pole siiski muutumatu, vaid on allutatud muudatustele, mis võivad olla tingitud kõige mitmekesiseimatest põhjustest. Uus liiklustee, maarete avastamine, uute keskuste teke jne. võivad põhjustada senise olustiku muutust, täiendusala laienemist, kokkutõmbumist, kui ka sootuks uute täiendusalade teket.

Teataval kitsal alal, näit. kaubanduslikul alal, võivad minemiala ala piirid üksikute artiklite järgi suuresti erineda, olenedes kõnesoleva artikli tähtsusest ja hädavajalikkusest vastavate alade igapäevases elus. Kaubanduslike minemialade süsteemi struktuuri võiksime endale kujutella kui kontsentriliste sõõride süsteemi, millistest väikseima raadiusega oleksid hädavajalikemate artiklite omad, kuna suurima ulatuse omaksid harukordselt vaja mineva spetsiaalkauba tagamaa, millise artikli muretsemiseks ette võetakse pikki teekondi. D. Sanderson väidab, et Ameerika maalistel keskustel väikseima ulatusega tagamaad on toiduainete, kiriku, alghariduse ja lihtsamate majapidamistarvete tagamaad, suurima ulatuse omavat aga valmisriiete minemiala. Lähtudes teekonna pikkusest, mida tuleb sooritada üksikute tarvete rahuldamiseks, leiab ta, et igapäevase hädavajaliku tarbe rahuldamine piirdub vaid kolme miiliga, ja nimetab selliseid tarbeid nende funktsiooni järgi primaarseteks, teisi aga sekundaarseteks. Küsimuse selliseks detailseks otsustamiseks puuduvad meil kahjuks vajalikud materjalid ja

Tartu V, lk. 269